

УДК 657

Ценклер Н.І.,
доктор економічних наук, доцент,
професор кафедри обліку та оподаткування,
*Ужгородський торговельно-економічний інститут
Київського національного торговельно-економічного університету*

Сірмай Н.,
магістр,
*Ужгородський торговельно-економічний інститут
Київського національного торговельно-економічного університету*

Tsenkler Natalia,
Doctor of Sciences (Economics), Associate professor,
Professor of the Department of Accounting and Taxation,
*Uzhhorod Institute of Trade and Economics
of Kyiv National University of Trade and Economics*

Syrmaj Natalia,
Master Student,
*Uzhhorod Institute of Trade and Economics
of Kyiv National University of Trade and Economics*

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ ВЕНЧУРНОГО ФІНАНСУВАННЯ

Ценклер Н.І., Сірмай Н. Особливості обліку венчурного фінансування. Ефективність здійснення інноваційної діяльності суб'єктом господарювання, прибутковість його венчурних інвестиційних проектів і конкурентоспроможність на ринку інноваційної продукції передусім залежать від повного та оперативного облікового забезпечення венчурним фінансуванням. Внаслідок цього необхідним є удосконалення системи інформаційного забезпечення за рахунок розвитку організаційно-методичних підходів до його облікового відображення, що дасть змогу здійснювати ефективне управління венчурним фінансуванням інноваційних підприємств. У статті розглянуто сутність венчурного капіталу, роль учасників венчурного інвестування, вплив властивостей процесу венчурного інвестування на бухгалтерський облік інвеститора, охарактеризовано елементи облікової політики за операціями з венчурним фінансуванням, окреслено рекомендації до робочого плану рахунків для відображення інформації про доходи та витрати від процедури венчурного інвестування.

Ключові слова: облік, венчурне фінансування, венчурний капітал, венчур, інвестор, інвестування.

Ценклер Н.И., Сирмай Н. Особенности учета венчурного финансирования. Эффективность осуществления инновационной деятельности субъектом хозяйствования, доходность его венчурных инвестиционных проектов и конкурентоспособность на рынке инновационной продукции прежде всего зависят от полного и оперативного учетного обеспечения венчурным финансированием. Вследствие этого необходимо совершенствование системы информационного обеспечения за счет развития организационно-методиче-

ских подходов к его учетному отображению, что позволит осуществлять эффективное управление венчурным финансированием инновационных предприятий. В статье рассмотрены сущность венчурного капитала, роль участников венчурного инвестирования, влияние свойств процесса венчурного инвестирования на бухгалтерский учет инвестора, охарактеризованы элементы учетной политики по операциям с венчурным финансированием, определены рекомендации к рабочему плану счетов для отражения информации о доходах и расходах от процедуры венчурного инвестирования.

Ключевые слова: учет, венчурное финансирование, венчурный капитал, венчур, инвестор, инвестирование.

Tsenkler Natalia, Sirmaj Natalia. Peculiarities of venture financing accounting. The efficiency of the innovation activity of a business entity, the profitability of its venture investment projects and the competitiveness in the market of innovative products depend above all on the full and prompt accounting of venture financing. As a result, it is necessary to improve the system of information support by developing organizational and methodological approaches to its accounting, which will allow effective management of venture financing of innovative enterprises. The article deals with the influence of venture investment process properties on investor's accounting. There were described the elements of accounting policy for venture financing operations. The foresight in accounting policy of such elements of venture financing as establishing responsibilities of accounting and analysis of venture financing; evaluation of venture financing; the procedure of venture financing accounting, taking into account its forms and tranches; forms of initial documentation on venture financing (package of documents for each investment project), rules of their document circulation; forms of internal reporting on venture financing, setting deadlines for their submission and explanations of the indicators that should be contained in them, will allow management personnel to react in time to various events of an enterprise's innovation activity. The establishment of the document circulation procedure at an enterprise provides complete and timely reflection in the accounting of all events in the process of attracting venture financing and carrying out innovative activities. There were outlined the recommendations for the plan of accounts to reflect information on income and expenses from the venture investment procedure. According to the research, we believe that in order to increase transparency and analyticity, two processes need to be separated: venture financing, which will ultimately be attributed to the formation of the venture capital of a venture enterprise, and innovation activity, which comes down to obtaining an innovative product (patents, licenses, etc.). In this case, venture financing should be reflected in Section II of a Balance sheet «Long-term liabilities», as it is granted for a period of 2-4 years. The stages of venture capital investment are identified in three phases: pre-launch stage; early stage; extending the funding stage. The assets of the balance sheet will present patents, certificates, prototypes, brands, schemes, drawings, computer programs (Section I), expenses for incomplete scientific development (Section II) as a part of fixed assets. In the liabilities in section III will be shown the undivided profit and the received venture capital up to the exit.

Key words: accounting, venture financing, venture capital, venture, investor, investing.

Постановка проблеми. Нині розвиток венчурних інвестицій в інноваційній сфері стає одним із пріоритетних питань економічної політики. Впровадження наукових досягнень є двигуном прогресу і забезпечує розвиток як окремої держави, так і людства загалом. Важливою функцією сучасної економіки є втілення нових ідей і технологій у реальну продукцію або послуги. Одним із головних джерел цього перетворення є ринок венчурного капіталу. Необхідно враховувати, що венчурні інвестори працюють тільки з бізнесоутворюючими технологіями. У разі, коли технологія спрямована тільки на удосконалення виробничого процесу, вона може становити інтерес для стратегічного інвестора, безпосередньо зайнятого в цьому бізнесі. Таким чином, під час розгляду проблеми оцінки фірми венчурним інвестором мається на увазі, що ця фірма незалежно від стадії її розвитку є інноваційною. В умовах розвитку венчурної індустрії стають актуальними питання вдосконалення обліку фінансування інноваційних проєктів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання венчурного інвестування розглядалися такими дослідниками, як: С. Ільєнкова, Л.М. Лапицька, А. Ніколен, В.П. Онищенко, Б.Г. Пилипенко, О.В. Усатенко, Г.Ю. Яковець та інші.

Необхідно відмітити, що питання венчурного фінансування розглядаються науковцями з погляду менеджменту венчурних фондів, у контексті нової правової

форми інноваційної діяльності як інструменту інноваційної платформи державної допомоги, як об'єкт оцінки для визначення ефективності інвестування. І недостатня увага приділяється проблемам вивчення цього питання з позиції системи бухгалтерського обліку.

Формулювання цілей статті. Метою статті є дослідження сутності венчурного інвестування та його облікове відображення.

Виклад основного матеріалу дослідження. Венчурний капітал зародився в США в середині 50-х років [10, с. 3–4] як один із видів альтернативних джерел фінансування компаній. У Європі він отримав поширення тільки у кінці 70-х років. До цього у світі використовувалося декілька джерел фінансування малого і середнього бізнесу: банківський капітал, великі корпорації і компанії та капітал бізнес-ангелів. Поступово венчурний капітал як явище придбав масштабний і глобальний характер. Так, наприклад, в США до 2005 року більш ніж 23 500 компаній, що отримали свого часу венчурні інвестиції, принесли 2,1 трильйона доларів прибутку (що відповідає 16,6% від ВВП США) [9]. У Європі, компанії, що отримали венчурні інвестиції, створили 630 000 нових робочих місць у період між 2000 і 2004 роками [4, с. 25].

Нині є безліч визначень венчурного капіталу. Звернемося до визначення, яке використовує Національна асоціація венчурного капіталу США.

За визначенням Національної асоціації венчурного капіталу США, венчурний капітал – це фінансові ресурси, що надаються професійними інвесторами, які інвестують у молоді, швидко зростаючі компанії, що володіють потенціалом перетворення, в компанії, що роблять значний внесок в економіку. Венчурний капітал є важливим джерелом власних коштів для компаній-початківців [3, с. 14].

Венчур (англ. "venture" – ризикований захід, ризикований почин) – інноваційна ідея і діяльність на її основі (проект), оформлена у вигляді бізнес-плану, метою якої є створення нового продукту високих технологій, призначеного для реалізації у процесі здійснення підприємництва [1].

С. Льєнкова [2], стверджує, що венчурний капітал – це вкладені кошти не тільки великих компаній, але й банків, страхових, пенсійних та інших фондів у сферу підвищеного ризику, в новий бізнес, що виник, розширюється або переживає різкі зміни. На відміну від інших форм інвестування, ця форма має низку специфічних особливостей, таких як: пайова участь інвестора в капіталі компанії у прямій чи опосередкованій формі; інвестування коштів на тривалий термін; участь інвестора в керуванні профінансованої компанії.

Л.М. Лапіцька [3] розглядає венчур як особливі економічні стосунки, за яких ключову роль в успіху компанії грає участь інвестора в управлінні і передачі засновникам компанії досвіду ведення бізнесу, корисних зв'язків і навичок. Саме такі "розумні" інвестиції і допомагають молодим компаніям пройти через період, коли саме існування компанії знаходиться під знаком питання.

Б.Г. Пилипенко [6] надає визначення поняття «венчурний капітал», яке поєднує у взаємодії фінансовий та інтелектуальний капітал, що формується в результаті діалектичного ускладнення процесу відтворення в економіці, внаслідок чого утворюється синергетичний ефект впливу інноваційних процесів на ділову активність у національних економічних системах шляхом активізації та розвитку в них інноваційного складника. Автор стверджує, що венчурний капітал лише тоді можна вважати джерелом фінансування інноваційних процесів, коли він перетворюється у венчурні інвестиції, тобто переходить у стадію функціонування.

Б.Г. Пилипенко при цьому акцентує, що таке трактування венчурного капіталу є комплексним та фокусується на капіталотворчій функції венчурного капіталу, що реалізується через механізм якісного розвитку вже наявного пайового капіталу інвестиційних компаній, який спрямовується на фінансування малих та середніх інноваційних підприємств із метою прискорення комерціалізації інновацій та зростання їхньої вартості.

Принципова відмінність венчурного капіталу від традиційного інвестування, як зазначає Б.Г. Пилипенко [6], полягає в тому, що його переважно інвестують в ідею, проект із підвищеним рівнем ризику. Адресати венчурного капіталу – венчурні фірми, які не зобов'язані ані виплачувати процентів, ані повертати отриманих сум. Інтерес інвестора задовольняється придбанням прав на всі новації, як запатентовані, так і безпатентні ноу-хау, та отриманням прибутку від реалізації науково-технічних розробок. Кошти для венчурного фінансування акумулюються спеціальними фінансовими і банківськими інститутами.

За результатами досліджень наукових джерел варто виділити специфічні риси венчурного капіталу:

- фінансування надається новим компаніям, що мають потенціал зростання, але не мають забезпечення, історії і доходів, що давало б їм можливість отримати кредит;

- підприємець передає деяку частину власності і контролю над бізнесом інвесторові;

- венчурні інвестиції, що вимагають високих прибутків, структуруються так, щоб повернення на них було здійснене впродовж 3–7 років;

- коли фірма стає ліквідною, інвестор здійснює вихід із фірми, а сама фірма переходить на інші джерела фінансування.

На ринку інституціонального венчурного капіталу діють професійні фінансові посередники, що притягають фінансові ресурси пенсійних фондів, банків, страхових компаній та інших фінансових інститутів і інвестують їх у підприємницькі структури. Для цих цілей створюються венчурні фонди, якими й управляють професійні інвестори.

Як правило, за кордоном венчурні фонди створюються у формі партнерств з обмеженою відповідальністю, що мають обмежену тривалість існування (звичайно не більше десяти років). Такі партнерства не є юридичними особами (це дозволяє уникнути подвійного оподаткування, а також значно спрощує процедуру реєстрації та інші юридичні процедури).

Генеральним партнером, що приймає інвестиційні рішення, й організатором венчурного фонду виступає компанія, що управляє, – фірма венчурного капіталу. Як правило ефективно працюючі фірми венчурного капіталу управляють декількома послідовно створюваними, але паралельно працюючими венчурними фондами. Генеральні партнери інвестують в компанії, придбавши частку в їхньому статутному капіталі. Часто генеральні партнери створюють дочірні компанії, що виконують функції бек-офісу і з конкретними венчурними фондами.

У процесі роботи венчурного фонду при ньому може створюватися консультативна рада, що складається з експертів у галузях, що цікавлять фонд, або ж фахівців з венчурного інвестування. Участь відомих у венчурному бізнесі осіб у консультативній раді істотно підвищує репутацію венчурного фонду.

В.П. Онищенко [5] виділяє дві категорії інвесторів у венчурному інвестуванні:

1. Інвестор (власник венчурного капіталу), що є представником колективних інтересів у вигляді венчурного фонду, інвестиційної компанії. Веде облік зібраних та інвестованих коштів. Об'єктів інвестицій має декілька, учасників донорів фонду – також декілька.

2. Інвестор (власник венчурного капіталу), що є представником особистих інтересів у вигляді підприємства. Веде облік інвестованих коштів. Об'єктів інвестицій небагато або один.

У першому випадку венчурний фонд (компанія) акумулює в собі кошти інших інвесторів та здійснює ризикові інвестиції в інноваційні підприємства. У другому випадку самостійний інвестор діє на власний ризик, вкладаючи кошти в інноваційний проект або проекти. У першому випадку це систематична діяльність, яка є основною діяльністю, коли існує потреба в аналітичному обліку самих інвестицій, зміни їхньої вартості в постінвестиційний період, оцінці їхньої ефективності. Це

повинно здійснюватися за єдиними принципами, єдиною методичною основою. Крім того, у таких підприємств є необхідність вести аналітичний облік коштів своїх учасників, вкладників, засновників у вигляді статутного, пайового капіталу, облігацій, довгострокових зобов'язань, цільового фінансування тощо. У другому ж випадку – це скоріше за все одиничні випадки, такі підприємства не мають значного портфелю інвестицій, а тому це спрощує облік. Це дослідження в першу чергу стосується першої категорії інвесторів – венчурних капіталістів, хоча результати дослідження підходять і можуть бути застосованими і другою категорією інвесторів [5].

Б.Г. Пилипенко [6] виділяє таких суб'єктів ринку венчурного капіталу:

1) інвестори венчурного капіталу – юридичні і фізичні особи, що надають фінансові кошти для ризикових вкладень у компанії;

2) компанії венчурного капіталу – ті, що управляють коштами, одержаними від інвесторів, і розміщують їх у різні інноваційні проекти;

3) реципієнти ризикового капіталу – компанії, які фінансуються венчурним капіталом.

Венчурні підприємці при цьому виступають у ролі посередників між інвесторами і реципієнтами ризикового капіталу. Неодмінною умовою вкладень є наявність інноваційної ідеї й ефективного менеджменту. Діяльність венчурного підприємця відбувається по замкнутій схемі: збір засобів інвесторів – пошук відповідних компаній і інвестиції в них – формування доданої вартості в компанії – вихід з компанії і повернення грошей інвесторам.

Розглянемо основні властивості процесу венчурного інвестування та можливий їх вплив на бухгалтерський облік інвеститора (табл. 1).

Таблиця 1

Властивості процесу венчурного інвестування та можливий їх вплив на бухгалтерський облік інвеститора

Властивість	Вплив на облікове відображення
1	2
відсутність вимог до реципієнта капіталу щодо надання гарантій повернення інвестицій	Вкладення капіталу в венчурне підприємство не забезпечується майновими заощадженнями чи активами підприємства. З точки зору обліку це означає відсутність необхідності використання рахунків наданих чи отриманих гарантій та зобов'язань
венчурне інвестування є довгостроковим, а тому венчурні інвестиції належать до довгострокових фінансових інвестицій з високим ступенем ризику в акції новостворених інноваційно-технологічних фірм (або венчурних підприємств)	Такий строк інвестування може бути від 3 до 7 років. Для обліку це означає, що венчурна інвестиція класифікується як довгострокова фінансова інвестиція. У інвестора виникає частка в статутному капіталі об'єкта інвестування, для обліку якої використовуються спеціальні рахунки довгострокових фінансових інвестицій
кошти спрямовуються або в статутний капітал, або надаються у формі інвестиційного кредиту	Інвестиційний кредит – це цільовий кредит на купівлю основних засобів для модернізації та розширення вже існуючого бізнесу. При кредитуванні об'єктом оцінки, насамперед, виступає не позичальник, а його інвестиційні наміри (інвестиційний проект). Отже, для реципієнта коштів у першому випадку отримані кошти стають частиною власного капіталу, а у другому випадку – частиною довгострокових зобов'язань. Для інвестора відповідно такі капіталовкладення обліковуються як довгострокові фінансові інвестиції (якщо вкладення відбулися в статутний капітал) або як довгострокова дебіторська заборгованість (якщо вкладення відбули! ся у вигляді інвестиційного кредиту). Таким чином, у інвестора можливе також використання рахунків обліку довгострокової дебіторської заборгованості, якщо кошти були надані у формі інвестиційного кредиту
процес венчурного інвестування включає в себе ряд кроків, які необхідно узгоджено здійснювати компанії і венчурному інвестору	Таким чином, облік процесу венчурного інвестування не зводиться лише до обліку довгострокових фінансових інвестицій.
протягом 3–4 років інвестор (венчурний фонд) бере участь в управлінні венчурним підприємством	Це означає, що інвестор стає підприємством, яке прямо або опосередковано здійснює контроль над підприємством або суттєво впливає на його діяльність.
вкладення капіталу зазвичай перевищують 20% статутного капіталу об'єкта інвестування	Такі вкладення також дають можливість суттєвого впливу на діяльність об'єкта інвестування. Відповідно до уже згаданого ПСБО 12 та МСБО 28 суттєвий вплив зокрема передбачає володіння двадцятьма або більше відсотками акцій (статутного капіталу) підприємства
венчурні фонди формують джерела венчурного капіталу за рахунок: приватних інвесторів, нефінансових корпорацій, благодійних фондів, пенсійних фондів, комерційних та інвестиційних банків, страхових компаній, коштів державних програм підтримки бізнесу	Це вимагає від венчурного фонду (компанії) побудованої аналітики щодо отриманих внесків. При цьому в залежності від організаційно-правової форми фонду та сутності цих внесків вони можуть бути частиною статутного або пайового капіталу, або частиною довгострокових зобов'язань чи цільового фінансування.

Джерело: сформовано за джерелом [5]

Недосконалість організаційних положень бухгалтерського обліку венчурного фінансування інноваційних підприємств унеможливує удосконалення методичного забезпечення обліку таких операцій відповідно до потреб управління. Тому для успішного ведення бухгалтерського обліку у суб'єктів залучення венчурного фінансування облік слід належним чином організувати.

Г.Ю. Яковець [8] запропоновано елементи облікової політики за операціями з венчурним фінансуванням, які забезпечать якісну організацію облікових процесів венчурного фінансування (табл. 2).

Передбачення в обліковій політиці зазначених елементів венчурного фінансування дасть можливість управлінському персоналу своєчасно реагувати на різні події інноваційної діяльності підприємства. Налагодження порядку документообігу на підприємстві забезпечує повне та своєчасне відображення в бухгалтерському обліку всіх подій у процесі залучення венчурного фінансування та здійснення інноваційної діяльності.

За результатами досліджень вважаємо, що в цілях підвищення прозорості необхідно розділити два процеси: венчурне фінансування, яке зрештою буде віднесено на формування статутного капіталу венчурного підприємства, і інноваційну діяльність, яка зводиться до отримання інноваційного продукту (патентів, свідоцтв та ін.).

При цьому венчурне фінансування повинно відображатися в розділі II балансу "Довгострокові зобов'язання", оскільки воно надається на період 2–4 роки. Стадії інвестування венчурного капіталу ідентифікуються на три етапи: достартова; рання стадія; розширення фінансування.

У активі балансу будуть представлені у складі необоротних активів отримані патенти, свідоцтва, дослідні зразки, бренди, схеми, креслення, комп'ютерні програми (розділ I), витрати на незавершені наукові розробки (розділ II). У пасиві, аж до виходу, в розділі III відображатиметься нерозподілений прибуток і отриманий венчурний капітал.

Відображення доходів та витрат від венчурного фінансування також має свої особливості. Для відображення в аналітичному розрізі облікових процесів венчурного інвестування О.В. Усатенко запропоновано використовувати додаткові субрахунки до рахунку 97 "Інші витрати", а саме 971 "Витрати відбору інноваційного проекту", 972 "Витрати здійснення процедури венчурного інвестування" та додаткові субрахунки до рахунку 71 "Інші операційні доходи": 711 "Дохід від отримання відсотків", 712 "Дохід від отримання дивідентів", 713 "Дохід від зростання вартості процедур венчурного інвестування".

Таким чином, О.В. Усатенко вважає, що для венчурних фондів процедури венчурного інвестування є неопераційною діяльністю, отже, це не основний вид діяльності фондів, заради якої вони і створюються. Тому для відображення доходів від процедур венчурного інвестування доцільно використовувати рахунок 71 «Інший операційний дохід», а для витрат – рахунок 97 «Інші витрати» [7].

Висновки та перспективи подальших досліджень. Таким чином, венчурний капітал виступає джерелом фінансування різних інвестицій в інноваційному процесі як у нові, технологічні, науково обґрунтовані утворення у сфері бізнесу, так і в інші ринкові і фінансові структури. Збільшення венчурних інвестицій

Таблиця 2

Елементи облікової політики за операціями з венчурним фінансуванням за Г.Ю. Яковець [8]

Положення облікової політики	Варіант (альтернативний чи безальтернативний)
1	2
<i>Організаційна складова частина облікової політики</i>	
Встановлення обов'язків щодо ведення обліку та аналізу венчурного фінансування	– включення обов'язків щодо ведення обліку та проведення аналізу стану та ефективності використання венчурного фінансування до обов'язків бухгалтера, що здійснює облік власного та позикового капіталу; – виділення в структурі бухгалтерської служби окремого бухгалтера, до обов'язків якого належить ведення обліку та аналізу венчурного фінансування
<i>Методична складова частина облікової політики</i>	
Оцінка венчурного фінансування	Врахування внесених коштів; оцінка попередньої вартості n-ого траншу венчурного фінансування; оцінка постінвестиційної вартості n-ого траншу венчурного фінансування
Порядок обліку венчурного фінансування з урахуванням його форм та траншів	Детальна характеристика способів залучення венчурних інвестицій для фінансування проектів інноваційного підприємства
Робочий план рахунків щодо венчурного фінансування	Визначення переліку рахунків синтетичного та аналітичного обліку для відображення венчурного фінансування
<i>Технічна складова частина облікової політики</i>	
Форми первинної документації щодо венчурного фінансування (пакет документів за кожним інвестиційним проектом), правила їх документообороту	Документи, для яких не передбачено уніфікованих форм, розробляються відповідно до потреб управління і затверджуються графіком документообігу
Форми внутрішньої звітності щодо венчурного фінансування, встановлення термінів їх подання та пояснення до показників, які повинні в них міститися	Форми внутрішньої звітності розробляються підприємством самостійно з урахуванням особливостей залучення венчурного фінансування для діяльності підприємства

забезпечити бізнес необхідними грошовими засобами, які з різних причин не можуть запропонувати банки. Також, компанії, які фінансуються венчурними фондами, отримують не лише гроші, але і досвід самого капіталіста: досвід управління компанією, ведення бухгалтерського обліку просування продукту, виробництва і так далі. Водночас молода компанія отримує

ділові зв'язки інвестора, які допоможуть зав'язати корисні знайомства для розвитку і просування. Облікове відображення доходів та витрат від операцій венчурного інвестування передбачає їх відображення у складі інших операційних доходів та інших витрат. Перспективним напрямом дослідження є аналітичне забезпечення венчурного фінансування.

Список використаних джерел:

1. Венчурный бизнес и венчурные инвестиции. Инновационная деятельность и инвестиционная деятельность. Проектное финансирование от бизнес-идеи до бизнес-плана. Глоссарий и термины венчурного бизнеса URL: http://venture-biz.ru/investitsionnye-proekty/rss/index.php?option=com_content&view=article&id=55:terminy-i&catid=15&Itemid=37 (дата звернення: 24.12.2019).
2. Ільєнкова С. Ринок інновацій: предмет та структура. Вісник ТУП. Наук. журн. № 5, ч. 1. Хмельницький : ТУП, 2008. С. 69–72.
3. Лапицкая Л.М. Венчурное финансирование : пособие. Минск : БГУ, 2018. 185 с.
4. Никонен А. Обзор рынка. Прямые и венчурные инвестиции в России СПб. : РАВИ, 2014. 100 с.
5. Онищенко В.П. Особливості венчурного інвестування та їх вплив на бухгалтерський облік інвестора. Науковий журнал " ЕКОНОМІЧНА НАУКА". № 2/2015. С. 19–22.
6. Пилипенко Б.Г. Венчурний капітал як джерело фінансування інноваційних процесів : автореферат. ДВНЗ «Університет банківської справи», 2015. 24 с.
7. Усатенко О.В. Бухгалтерський облік доходів та витрат процедур венчурного інвестування венчурних фондів. Придніпровська державна академія будівництва та архітектури. Східна Європа: економіка, бізнес та управління, Випуск 4(04). 2016. С. 410–418.
8. Яковець Г.Ю. Обліково-аналітичне забезпечення управління венчурним фінансуванням інноваційних підприємств : автореферат. ЖДТУ, 2015. 20 с.
9. Global Insight. 2007. Venture impact: The economic importance of venture capital backed companies to the US Economy, 3rd Edition. NVCA. URL: <http://ru.scribd.com/doc/86698105/Global-Insight-Venture-Impact-2011> (дата звернення: 24.12.2019).
10. Kaplan S.N., Strömberg P. How Do Venture Capitalists Choose Investments? // Financial Management. 2000. Vol. 2. P. 2–42.

References:

1. Venchurnyj biznes i venchurnye investicii. Innovacionnaya deyatel'nost' i investicionnaya deyatel'nost'. Proektное finansirovanie ot biznes-idei do biznes-plana [Venture business and venture investments. Innovative activity and investment activity. Project financing from business idea to business plan]. Glossarij i terminy venchurnogo biznesa [Venture Business Glossary and Terms]. Available at: http://venture-biz.ru/investitsionnye-proekty/rss/index.php?option=com_content&view=article&id=55:terminy-i&catid=15&Itemid=37 (accessed 24 December 2019).
2. Ільєнкова С. (2008). Ринок інновацій: предмет та структура [Innovation market: subject and structure]. Visnyk TUP. Naukovyj zhurnal [Bulletin of the TUP. Science journal]. Vol. 5, p. 1, pp. 69–72.
3. Лапыцкая Л.М. (2018). Venchurnoe fynansirovanie: posobyе [Venture financing: textbook]. Mynsk: BGhU. (in Russian)
4. Nikonen A. (2014). Obzor rynku. Prjamye i venchurnye investicii v Rossii [Direct and venture investments in Russia]. SPb.: RAVY. (in Russian)
5. Onyshhenko V.P. (2015). Osoblyvosti venchurnoghо investuvannja ta jikh vplyv na bukhghaltersjkyj oblik investora [Features of venture investing and their impact on investor's accounting]. Naukovyj zhurnal «Ekonomichna nauka» [Scientific bulletin «Economic Science»]. Vol. 2, pp. 19–22.
6. Pylypenko B.Gh (2015). Venchurnyj kapital jak dzherelo finansuvannja innovacijnykh procesiv: avtoreferat [Venture capital as a source of financing for innovation processes: PhD Thesis]. DVNZ «Universytet bankiv'sjkoji spravy».
7. Usatenko O.V. (2016). Bukhghaltersjkyj oblik dokhodiv ta vytrat procedur venchurnoghо investuvannja venchurnykh fondiv [Accounting of income and expenses of venture capital investing procedures of the venture funds]. Sхidna Yevropa: ekonomika, biznes ta upravlinnia [Eastern Europe: Economics, Business and Management]. Vol. 4(04), pp. 410–418.
8. Yakovets H.Yu. (2015). Oblikovo-analitchne zabezpechennja upravlinnja venchurnym finansuvannjam innovacijnykh pidpryjemstv: avtoreferat [Accounting and analytical support for venture financing of innovative enterprises: PhD Thesis]. ZhDTU.
9. Global Insight (2007). Venture impact: The economic importance of venture capital backed companies to the US Economy. 3rd Edition. NVCA. Available at: <http://ru.scribd.com/doc/86698105/Global-Insight-Venture-Impact-2011> (accessed 24 December 2019).
10. Kaplan S.N., Strömberg P. (2000). How Do Venture Capitalists Choose Investments? Financial Management. Vol. 2, pp. 2–42.